

I dessa andakter så kommer vi stanna upp vid en person och hans handlingar, hur hans bön gav svar eller vi får tro det i alla fall men även hur han agerade då Gud kallade på honom, sätt dig in i berättelsen och tänk att de kanske är du. Hur ser ditt liv ut?

Den person jag tänker stanna upp vid och som jag många gånger har funderat kring är Jona. Han är den femte i rader av små profeter i Gamla Testamentet. Jag tror att alla på något sätt hört talas om honom eller läst hans bok. Denna bok skiljer sig dock ifrån de andra profetböckerna på det viset att denna innehåller syner och bara en profetia, som utgör meningen med denna bok, i kapitel 3 och vers 4 står det: "Redan samma dag som Jona kom till staden började han predika, och han ropade ut till alla människor som samlas kring honom: "Om fyrtio dagar ska denna stad förstöras!" Och man trodde på honom och utlyste en fasta. Alla, från hög till låg, klädde sig i säcktyg för att visa att de menade allvar och ville bättra sig".

Detta är en historisk bok som återger en händelse i profetens liv och den utspelar sig omkring ca 800 år f.Kr. I Nya testamentet talas det om Jona på ett ställe och det är Jesus som talar om just Jonas erfarenheter, som en bild på sin egen död och uppståndelse, i Matteus 12:38-42 står det:

"En dag kom några av de judiska ledarna, tillsammans med fariseerna och bad att få se ett under, som skulle bevisa att han verkligen var Messias. Men Jesus svarade: "Det är bara onda människor utan tro som kräver bevis för det. Men de kommer inte att få se något annat än det som hände med profeten Jona! På samma sätt som Jona var i den stora fisken tre dagar och tre nätter så kommer Människosonen att vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter. Invånarna i Nineve ska på domens dag döma er, för de ändrade sig. När Jona predikade för dem övergav de nämligen sitt onda levnadssätt och vände sig till Gud. Men här finns en som är större än Jona, och ni vägrar tro på honom."

Vad vill jag då med detta? Det är ju så att vi kan ju ibland uppleva och få tilltal till oss eller bli ombedda, tillfrågade om att fixa något av någon familjemedlem, vän, släkting, arbetskamrat, idrottsföreningen, församlingen, ja det finns så många till, när vi nu blir ombedda eller tillfrågade, är det då lättast att fly, eller säga ja, de fixar jag och sen gå och ha ont i magen för att man egentligen inte vill, eller säger vi ja, och vänder åt helt andra hållet och tror att det är ingen som märker om jag går här åt. Frågorna och funderingarna är många och fler finns det säkert, men jag tänker här på Jona, hur hade du gjort?

Jona fick ett profetiskt uppdrag av Gud och det just detta jag vill att vi funderar på utifrån våra liv med. Vi slår upp kapitel 1 och vers 2 och läser: "Gå till den stora staden Nineve och meddela detta från mig, Herren: " Jag tänker förstöra dig, för din ondska når ända upp till mig!"

Nineve var den assyriska världsríkets huvudstad och den ledande staden i den hedniska världen. Invånarna hade inte levt ett rent liv utan syndat så det stod säkert upp över öronen på dem och nu tyckte Gud att det måste ske något för så kan ni inte hålla på. Så han utsåg säkert där den man han trodde på och det var Jona som fick uppdraget av Gud, att ge sig av till Nineve och förkunna Guds ord för dem. Men tror du Jona tog första bästa väg till Nineve? Nej, Jona ville ju inte göra så som Gud sagt till honom, han tänkte säkert att här har jag min chans att fly från Gud och dess uppdrag han sagt till mig att göra, så han drog till kuststaden Jafo för att där ta ett skepp som skulle till Tarsis en stad i Spanien, det finns ju ven en stad på Sardinien med samma namn och det är en handelsstad. Jona han betalade sin biljett och steg ombord på skeppet som att inget hade hänt. Men nu börjar det hända saker, när skeppet är ute på öppet vatten börjar det att blåsa och blåsa, säkert inte lite. Stormen var nu ett faktum och sjömännen blev säkert mer och mer rädda och förskräckta över vad som händer, vad hade de gjort för att de från ingenstans skulle bli en sån storm och sånt oväder. De började nu ropa, var och en till sin Gud för att stormen skulle lägga sig och de skulle få lugn igen och

fortsätta resan på ett lugnt sätt. Man kastade av en del av lasten för man trodde säkert att det skulle hjälpa, men inte. Jona då, var är han undrade man den där mannen som köpte biljett och klev ombord, han låg och sov på nedre däck och hade väl inte märkt av stormen än. Kapten gick ner och väckte honom och sa att nu måste du ropa till din Gud att han gör så att stormen lugnar sig, annars är det över med oss. Hur gör du när det börjar blåsa i ditt liv?

När Jona nu kommit upp, så kom man på att man måste ju utse vem som kan vara skyldig till detta, vi måste få veta det. På den tiden användes ofta stickdragning eller lottkastning, det är något som finns med i Bibelns omvärld. Det blev stickdragning, det gick till så att alla fick dra en sticka och den som fick den kortaste var den skyldige, man ville helt enkelt utse någon som man kunde skylla på. Hur gör vi när det går fel, måste vi ha någon att skylla på eller utse?

Man drog nu stickorna och Jona fick ju den kortaste, sjömännen börjar ju bli mer och mer fundersamma och ställer frågor till Jona som vart är du på väg, vem är du? Jona han svarar att han är hebré och fruktar himmelens Gud som gjort hav och land. Männen blev förskräckta och sade till honom: Vet du vad du har gjort, du har flytt från Guds ansikte, det blåste bara mer och mer. Sjömännen undrar ju mer och mer vad de ska göra för att klara sig. Jona går då fram till sjömännen och säger: Kasta mig i havet för det är jag som orsakat stormen, kastar ni i mig kommer stormen att lugna sig. Är du en person som kan säga att du gjort fel och att de inte blev som det var tänkt?

Men männen ville inte kasta i Jona så de tog fram årorna och försökte ro från stormen, men den bara tilltog. De ropar nu till Herren, att låt oss inte gå under för att vi kastar den här mannen i havet och att han handlat mot din vilja. De tog tag i Jona och kastade honom överbord, vet ni vad som händer? Säkert direkt, stormen slutar och männen greps av stor fruktan.

Vi kommer i nästa andakt att fortsätta följa Jona och se vad som händer, men det finns nu frågor i texten men även här nedan som jag önskar att du funderar på.

Hur gör du när du hör en predikan, lyssnar du bara i kyrkan eller tar du med dig det hem och funderar på, vad undervisades det om idag?

Är du med och klär dig i säcktyg och ber att Gud kom till mig, vad kan jag skala bort för att bli liten och bli mer uppfylld av dig? För är det fullt hos dig? Tror du Gud kan fylla på mer? Hur ser din vardag ut? Är det något som kan minskas för att ge mer plats åt Gud?

/Christer Holmberg